

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Presbytero. 349.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πυλῆμου ὄροι, ὅς ἔστιν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀνδρεία.
 μηδὲ αὐτὸς ὀργίζεσθαι τοῖς ἡττημένοις
 μηδὲ τοῖς θρασύ κειμένοις, ὡς ἀπὸ
 πάλαις ἔγχεσθαι.

Ἡσαΐα. τμη.

Εἰ μὲν τὸ δεδιώς, μὴ φθᾶσιν ἔγχε-
 λίσας ὁ παρονηθεὶς ὡς ἐξέ σου, ὡς ἦθες
 παρὰ τῶν ὀπισθοκίτων, τὰς αἰτίας
 καὶ τὰς μέμψεις τὰς κατὰ σαυτὸν
 ὑποπτεύσας, σοφὸν τῶ ὄντι, ἵνα
 μὴ χακῶρησθαι εἴπω, καὶ τὸ τοιοῦτον
 ἔγωγε. εἰ δὲ ὡς ἀληθῆς ἀνδρῶν ὡρο-
 δόκων, ἡλίθιον τι πέποιθας. ἔστι γὰρ αὐτῶν
 ἀλλοῖ ἐφ' οἷς ἤδη ἐάλας καὶ τὴν τῶν
 χερῶν ἀφουδῆ μαρτυρίαν.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. τμη.

Ἰδοὺ, ὃ θαυμάσιόν ἐστι, ὅτι μὴτ'
 ἐξέπων, μὴτε κοινοσκέλιός μοι ὁ δο-
 κῶν εἶμαι φίλος. ἦ δὲ γὰρ ὅσα ἀνεξέ-
 μωρον, ἔστι συγχωρήσονται αὐτῶ λύσαι
 πολυχρόνιον φιλίαν, πέπραχεν ἅπερ
 παραχρῆμα διὰ καὶ τῆς φιλίας ἡμῶν ἀπε-
 κρήθη.

Ἑρμείᾳ γραμματικῷ. τμη.

Κινδυνεύεις ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ ποιηταὶ
 τὰς πλεονεκτήμασιν εὐγενείας ἐμπαρε-
 πτεν ὅσα ἔχοντες, μυθολογίας ἀπί-
 στους ἐστεινύσαν.

Αἰωνίῳ σχολαστικῷ. τμη.

Ὁ τῆς ἀρετῆς ἀγὼν, μέγας μὲν
 καὶ λαμπρὸς καὶ ἔνθεος. ὡς γὰρ τὸ
 ἐμφυτον τὸ σῶμα ἡδονῆς ὁ πόλε-
 μος, ἐστὶ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀθλοῖς ἐξου-
 μαλίστα τὰς πόνους. ῥαδίως γὰρ φι-
 λοζηματαίας κρατήσῃ, κόσμος σαμα-
 τικός, ἀνδρὸς τε καὶ παίδων μὴ φρονι-
 τίς, δι' ὃ τῶν ζημάτων πλεονεξίας,
 ἀναγκαῖος εἶναι τοῖς ἀφιλοσόφοις δο-

certi limites sint, quos transire minimè
 oporteat, ne tu quoque committas, vt
 iis, qui victi sunt, irascaris, nec eos qui hu-
 mi prostrati sunt, tanquam hostes premas.

Esaiæ. 348.

Si tu illud veritus, ne is, qui à te contu-
 melia affectus est, prior te accusaret, exi-
 stimasti fore, vt si anteuerteres, culpam
 adumbrases, ac crimina ea, quæ in te con-
 feruntur, succideres, scitum reuera, ne di-
 cam malignum ac veteratorium, est hoc
 artificium. Si autem hoc ea spe atque ex-
 pectatione fecisti, tanquam iudicio supe-
 rior verè discessurus, in quadam profectò
 stultitia versaris. Neque enim ille ob ea
 conuincetur, ob quæ tu iam iuxta verum
 eorum, qui scripserunt, testimonium
 conuictus es.

Theodosio Presbytero. 349.

Illud scito, vit comprimis admirande,
 eum, qui amici speciem præ se ferebat, te
 mihi minimè significata, nec communi-
 cata (norat enim me non perpeffurū, nec
 ipsi permiffurum, vt vetustam amicitiam
 discinderet) ea fecisse, quæ fecit. Ac proin-
 de ab amicitia nostra proscribatur.

Hermia Grammatico. 350.

Illud ignorare videris, Poetas, eos, qui
 veris nobilitatis dotibus eminere non po-
 terant, incredibilibus fabulis exornasse.

Antonio Scholastico. 351.

Virginitatis certamen magnum quidè
 & præclarum ac diuinum est (nam aduer-
 sus corporis voluptatem ipsi bellum est:)
 at in aliis certaminibus labores minuit.
 Etenim pecuniarum amorem facile vin-
 cet, cum corporis ornatum, ac virum &
 liberos, ob quæ pecuniarum quæsitio ho-
 minibus parum philosophis necessaria esse
 videtur, minimè curet. Mærori etiã haud
 Ζα ιγ